

Dirigisme, com a mal de la democràcia: primàries ja!

written by Llorenç Prats | 5 de juliol de 2018

En general, els partits polítics no tenen militància o si la tenen només és per raons interessades, normalment. De fet, sovint s'explica aquesta devoció al partit per raons especulatives que si bé són legítimes no són del tot prou clares. La pertinença a un partit polític, per altra banda, s'amaga o és mal vist. Àmpliament, ningú vol saber-ne res de la política de partits ja que hom encara desconfia del valor i del sentit de la democràcia imperant, ja que suposa viure en la diferència i en el contrast d'opinions, i això provoca tensió personal per a molts.

Les cúpules dels partits, així i tot, dissimulen sistemàticament sobre el nombre dels col·lectius d'afiliats, i la suposada implicació en el territori o en les diferents realitats socials. Amb algunes excepcions, com la CUP, el treball en l'àmbit de comunitats veïnals o semblants suposa un desgast innecessari i un compromís a massa llarg termini. D'aquesta manera, al final, hom entén la vida política, per poc més del que suposa anar a votar o, com a molt, participar com a comparsa en la campanya electoral.

Tot plegat seria molt senzill si no hi hagués afegida la lluita intestina que viu cada partit per controlar i fer-se amb l'aparell de dotacions i atribucions que pot donar a la gent amiga amb més funcions i compensacions (càrrecs, promoció, ...). I és així, que això ho anomenem política, quan precisament és el que la perverteix, pel que té de sectarisme o de favoritisme. Al final, tot sigui dit, acaba en una greu desnaturalització de la funció social dels partits polítics i la seva aportació real a la societat i al seu benestar.

Amb el manual a la mà, la militància és el pont perfecte entre

les orientacions dels partits i la societat en la qual viuen. Un pont fet de coneixement de la realitat i de servei a la comunitat. Dues realitats que ben relacionades sota el prisma d'una determinada ideologia conformarien un programa real i pragmàtic de transformació social. A la pràctica això no és així. Les militàncies només serveixen als aparells dels partits i generen desconfiança, per manipulació i tergiversació, entre la gent. Un desastre per a la democràcia, de greus conseqüències, sobre les quals costarà assumir-ne responsabilitats.

Per això, des d'una perspectiva catalana, és possible un canvi i capgirar una situació degradada que perjudica ja la república independent catalana, ni que sigui simbòlicament. I el canvi real seria considerar militància tota la ciutadania i plantejar que les llistes electorals les confeccionin, amb votacions obertes a tothom, els mateixos ciutadans que se sentin interpel·lats pels debats dels diferents plantejaments. No cal militància, no calen aparells de partits, no calen burocràcies opaques, ... Només cal un petit nucli promotor dins d'un àmbit ideològic o de línies estratègiques, per plantejar votacions per triar qui formarà part de les llistes que després concorreran a la lluita electoral.

Això són les primàries: un revulsiu extraordinari de la capacitat política de la ciutadania per mitjà del seu compromís cívic. Triant persones concretes, properes i pràctiques, que poden conèixer i amb qui poden discutir. Això són les primàries: proximitat i sinceritat enmig de la ciutadania, tot prescindint dels aparells dels partits que acumulen militància amb l'únic propòsit de produir un sectarisme estèril per a la societat i també per a la ideologia que suposadament defensen.

[Primàries per la República](#) ja té un esborrany del denominador comú del seu plantejament polític. L'han concretat en el "segell republicà" d'avui i d'aquí, que es debatrà en una convenció perquè sigui prou inclusiu. Sota aquest paraigua

transversal i compartit, és possible desenvolupar un contingut d'activisme i de transformació. Amb la participació de la ciutadania i amb l'aval en votacions obertes, en primàries és possible conformar l'ordre i el contingut de la llista electoral que es presenta a les eleccions, i així, amb independència del resultat final, el compromís guanyat i el futur compartit és molt esperançador. En canvi, continuar pel camí actual, d'anar fent i veient que res serà diferent, no farà sinó més complexa i difícil una solució de futur per a la representació política i per a la solució dels afers públics.

Les primàries també resolen el tema de la legitimitat dels candidats, i bandegen les solucions dissenyades des de despatxos allunyats de les ànsies populars. Els candidats triats per primàries (després d'una votació oberta amb prou garanties) es presenten a les eleccions amb una vocació de servei i un compromís guanyat recíprocament amb la ciutadania a la qual pretenen servir. Per això, com a primer pas de renovació democràtica, i per fer un autèntic procés constituent de la naixent república independent catalana, escau que en les pròximes eleccions municipals de maig de 2019 aquest sistema obert de confecció de llistes sigui una realitat, si més no entre els que malden per aquesta democràcia integradora d'esperit republicà.